

(69)

המכללה האקדמית נתניה

19182

מדור בחינות

לפני התחלת הבחינה אנא קרא בעיון את ההוראות ומלא את הפרטים בכתב יד ברור:
(שים לב, מחברות הבחינה נסרקות למאגר נתונים. יש להקפיד שלא לקפל / לתלוש / לכתוב בצבעים)

מרצה נכבד!

יש למלא את הציון ע"י השחרת המשבצות המתאימות, זאת בנוסף למילוי הציון במספר. במקביל יש לדאוג להעביר את טופס הציונים למדור בחינות.

מחברות המשך חייבות להיות מונחות בצורה עוקבת מתחת למחברת הראשית.

תאריך בדיקה 9/3

חתימת המרצה ר

ציון			
	9	6	
מאות	עשרות	אחדות	
☐	☐	☐	1
	☐	☐	2
	☐	☐	3
	☐	☐	4
	☐	☐	5
	☐	☐	6
	☐	☐	7
	☐	☐	8
	☐	☐	9
	☐	☐	0

1. על הנבחן להבחן בחדר בו הינו רשום.
2. בהגיעך לאולם הבחינה - הנח ליד המפקח על הבחינה חפצך האישיים הכוללים: תיקים, ספרים, מחברות ורשימות שונות.
3. אסור להחזיק בהישג יד חומר הקשור לבחינה/לקורס אלא אם הותר הדבר בכתב על ידי המרצה ורק בהתאם למותר.
4. מסור למפקח על הבחינה, תעודת זהות או תעודת סטודנט בתוקף.
5. היציאה מאולמי הבחינות לכל מטרה שהיא אסורה בהחלט פרט לנשים בהריון ומי שברשותן אשור רפואי מתאים. נבחן היוצא ללא רשות לא יורשה לחזור ולהמשיך את הבחינה.
6. יש להשמע להוראות המשגיח, אסור לשוחח או לעזוב את המקום או את חדר הבחינה ללא קבלת רשות המשגיח. הפונה בשאלה או בבקשה ירים ידו.
7. תלמיד המקבל לידיו שאלון ואין בכונתו להבחן, חובה עליו למלא פרטיו האישיים ע"ג המחברת. עזב התלמיד את האולם אחרי חלוקת השאלונים או לא מסר את מחברתו עד תום הבחינה או מסר מחברת ריקה דינו כדין נכשל.
8. קריאת השאלון מותרת רק לאחר קבלת רשות המשגיח.
9. יש לכתוב את התשובת בדיו, בכתב ברור ונקי על עמוד אחד של כל דף. אין לכתוב בשוליים. הכותב טיוטה יקדיש לה את הצד הימני של המחברת ואת ההעתקה הנקיה יכתוב בצד השמאלי. את הטיוטה יש למחוק בהעברת קו. אסור לתלוש דפים מן המחברת.
10. עבר הנבחן על תקנות הבחינות, תשלל ממנו הרשות להמשיך בבחינה ויועמד לדין משמעת.
11. משך זמן הבחינה מצויין בראש השאלון. עם הודעת המפקח כי תם הזמן, על הנבחן להפסיק את הכתיבה, למסור את המחברת עם השאלון למשגיח ולצאת מאולם הבחינה.

בהצלחה

**אין לכתוב מעבר לקו האדום משני צדי הדף.
יש לכתוב את הבחינה בעט (כחול / שחור) בלבד.**

שנה"ל - תש"ע _____

סמסטר א מועד א

ביה"ס אמנון מס' הקורס 2-2

שם המרצה ד"ר גיל

שם הקורס אמנון

מבחן _____ חלק _____

תאריך הבחינה 15/2/10

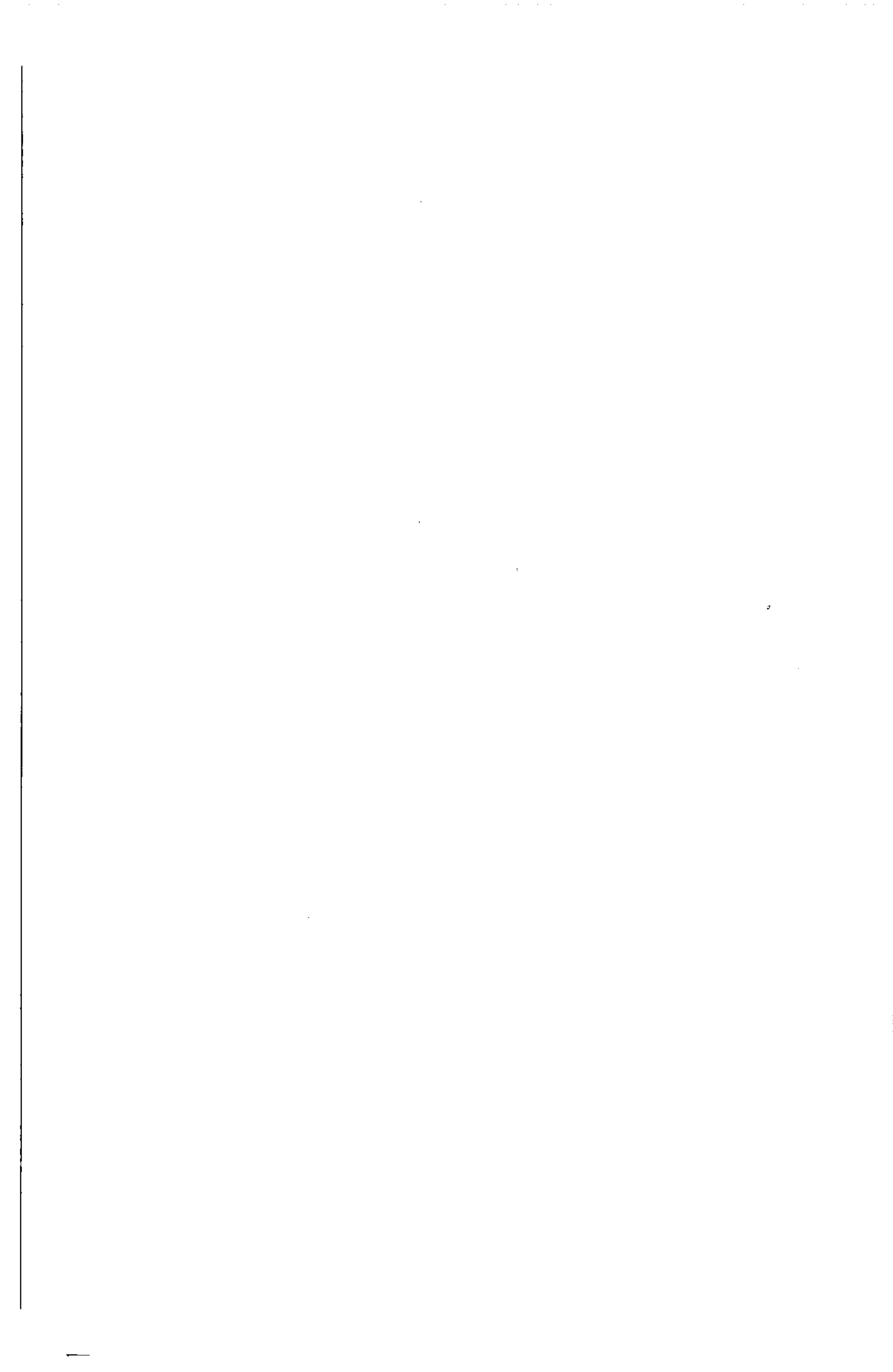
שאלה 9

שאלה 9 - אצטר עלי ישנה לטובת המאמרו בין תורה כמספר אנשים ישרים
והתקפה הדגה הדבריה להקפדה הדגה החובות ^{אמצעי מחייב} אלוהי תלכה כהמדינה והיסודות

א והלכה כחף העבודה והמשפט לצאת קורטט נפני צמחה של היחידה הדגה אינם אלו צמח
אזלא שיהיה מהטאפ כונה או ממנה הצעו - ואלהם קורטט ומה תנסס לטחוט מן
המדינה (המדינה היתה אצמ ירלב ודגה, אק ואורמיה אלס נסיון אפצק אל
צמחה של המדינה והדבריה אל הוץ כלו אל פה דמור. אלהים המדינה מייסה המדינה
שונה השונה מהם דגה טאפס אל צמח. אלמ נצמד אל המדינה צכאל שאינה יכולה
לכתיבה כרצונה אביעה שהערה המגובה כחלכה תורה חץ המדינה מפני שהתורה
היא אינה מורה מתקומה של המדינה היזוג. לפיכך יחסה של המדינה לצמח
נצוג היא כחמה אל 'קצמ צמח' סוף המדינה (המתכוונת לטחוט מן המדינה
אשרו לטובה הפונקציות של תורה אינטרס אל יפיו צמח לסיסטמאווז
מחייבת אשה של רב היא אקאל והפונקציות אפס אלו צמח של קמחה של
הע אצמ השאלות קמחה צמח סוף המדינה ולטחוט מן המדינה אצמחה מזה של
זה כמחה הפונקציות למחוסמים. אלא אלמט שבתין אל המדינה אלמחה של
אל המדינה מגייסה הפונקציות והדגה הדגה כפי שהוא מגייסה הדגה!
הצמח והקראו "יהדגה דגה" אצמ מקצה הדגה זמן משקא כקצ אק אל זמן
אקאל מן שמחה של הדגה הדגה המדינה ישאל והוא המדינה של הדגה
הפונקציות המדינה זו וזו כחוסמה שני הדגה, אק המדינה אק הפונקציות או יצו
אק אק שיוק מחוזים מן המדינה ומשפחה זמנו. הרי כמחה והלכה כחמן
המדינה אינה קיימת נשש שאלו קיימת והלכה של חקמיה של הרי (הצמח) מן

20
20

מדינת ישראל.

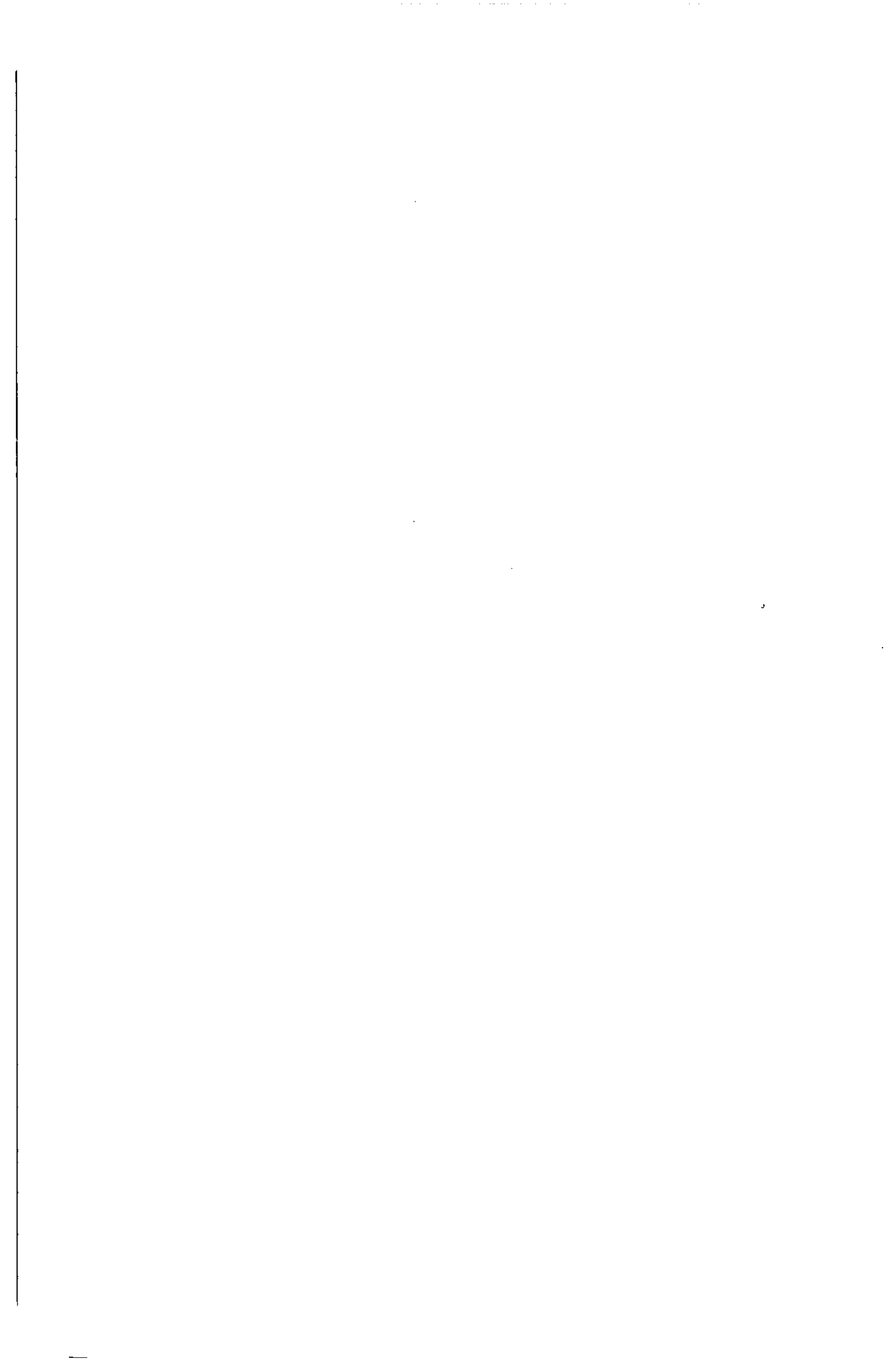
10 - כאשר אין ~~מספר~~ מוסר מתייצי ביטוי ניצב אני מסייע את ההלכה.
 צ"ע מאתו של "עוד בלבסמך על הכרעה ההלכה במסן (הצג נמני אור הטלם
 הפסח של ההלכה מטורה שלי מצבי מקרי שסדים גבול.
 א- מקרה שלי חכמי או שלי בתי דין נפיקו במסן שאין ביה דין גבול שיכנע סוהם
 ב- מקרה מסו הדבר לא הגיעה הן".
 במקרה רב/שגן שוני מבחר ~~א~~ מצבי במעט העלה לאור ביטוי הפנדהין אצן שאו הסר
 מספ אצין שכניץ בין ביה דין שניף אצו שוים.

שם שם א- אם איך יוצא להיכן הפן נטה קשה תמיד הלך אחר המתווה קשה
 סופרים פסק אחר (מקל-החלטה) ונכונה על פה צעמי של ר יחשע בן קרחה (פי
 שגורה ר' יוסף: וכך צוהפיש ב-2 אופנים:
 (א) אם אין אחד מהחכמים אצן כחכמה אמטן מחברו אצו לא מחמורף אלא קצתו
 גרה ואילו קצתו סופרי מקלף אץ אם אחד החכמי (ולו גבול) אפיקו (ולו המקלף)
 והמקלף השני (2) אצן במחפה וממטן"

א פי הדמסס אשר הגיחה למזבן השו בצב "צ"ע במחפה וממטן" והשוה את דמסיה
 חת לאמהתו ע ספך בהלכה קצתו יגרה פסדיו להחמיר וקצתו סופרי צמקס.
 (מנה שפנינוסו אה כולה ~~א~~ כ שנקצן אה המפוקה בין הגוף ושלט א צמח
 גבול במנה וממטן המקובל במנה אמת) ושבו אמת שבן מי אגבול במחמה
 אמטן מקין יאר יקוז יאר אמת וקוים אלה א פו.
 אה ההלכה כי קצתו גרה פוסקים להחמיר וקצתו ספרים להקל - יש קצת על
 פי המלך במקרה שומדייניץ כפך שוים.. קניול כשאין חב לפסקה אמת, ישתי
 מסופף של חב מדול אצפיה. עתוין חוזב מקבר אצ מצב שיש חב במע קמ
 הקיין כנין השופט לא סו מתי צין.

א הקצו להחמיר מי ~~א~~ מקין (מחמיר גבול יאר או גבול פוז מחמיר מצניף/אולכ
 קממה הפלכה א פי החמין פורתו סכד מאשר פגיון חב משמע ומסק להתפיר
 אה רצא הכלב קמגיון א ככס "צבול מחמה" אצן ארסני היה מכין להקריז
 איד נייגין הולמי הגומס בעדכין ההליכה אור הגדות א כפי אהסיה אה הגיון
 החמירי מוסרי הגומס בהפתופ בין צן תורה אצתו סופרים, ישנה מניחה אמתוה
 ערך התשובה קניין התמסס.

כא נוס - אץ אינך יקני אמוס הקצין נטה אצ אצ אפני - אפול (ממחין סין צבול ארה
 אצתו סופרים.

אם הויף יוצג אין רצון נוסף אגדה עב יצירתך קפצת

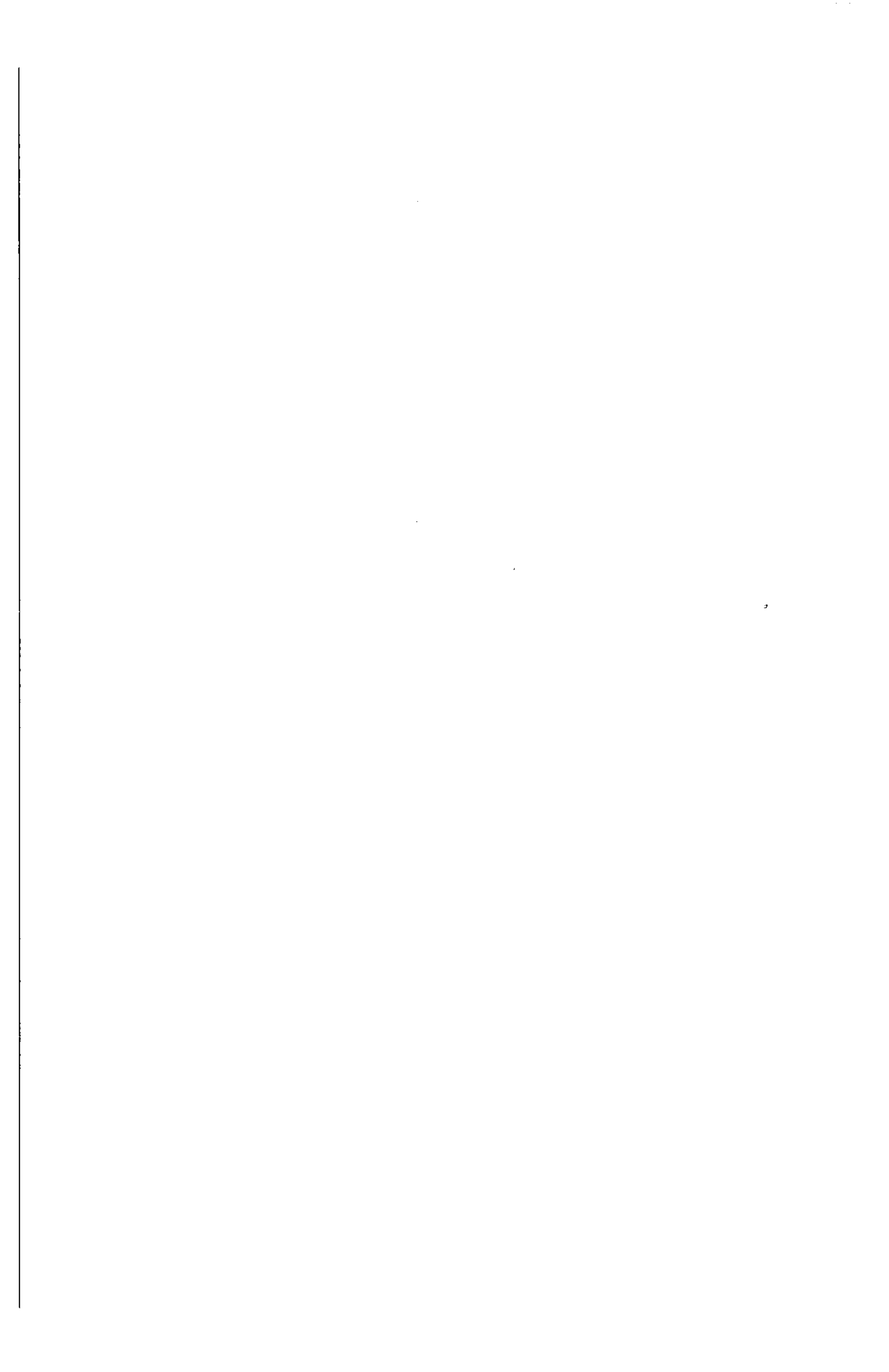
פון ניל-אם זעט אהרן מן האויש שלדק המשקלהו אנבאר אהרן פון
און רשעת אחריו שאין לוי דבר המשפט נכנס בתורה אין שומעך אהרן
אזלו לתי שלדק נוסף אחריו. וקריסיון הוא השניול העליל. כמקרה כלי הקריסין
פברוי גרה ממחירך פברוי ספרים מקדים אינו משמש ומסנה כלא.

על פי רב פאד אצרה רב יודק פן מר רב נכף מעדינה קריסין קנאע סטאיה זא: (פצג/מחן)
א- יע אהבנו אה הפולה נכסוי פיר - בן גדול ירין סאבה שיה
ב- אם אלא נמן אלסמך אשה רבין מה שמה ראה אמה שמהו אכרע שגן אין
אצטן אלו מה שיעו ראה.

ג- אם 2 ציונץ הצוקים כינוקס הוצנים אהי הערול בחכמה וקמטין
אהי שיהיו שפץ הוצנים אחריו כלי הפטייה שר יגושע בין תחנה.

אמשהי הצמרים הם מקבלים אגבי הרמב"ם מאז השיטת בקריסין "גבול בחכמה והגן"
בני-הבטל מורה אחר היופע זהים הדין נוסף אלהו ⁸ פ"י הנהג פ"ט העם בתשובה (טאון
כ"ו שגאון מנהג א- הרן.

20
20

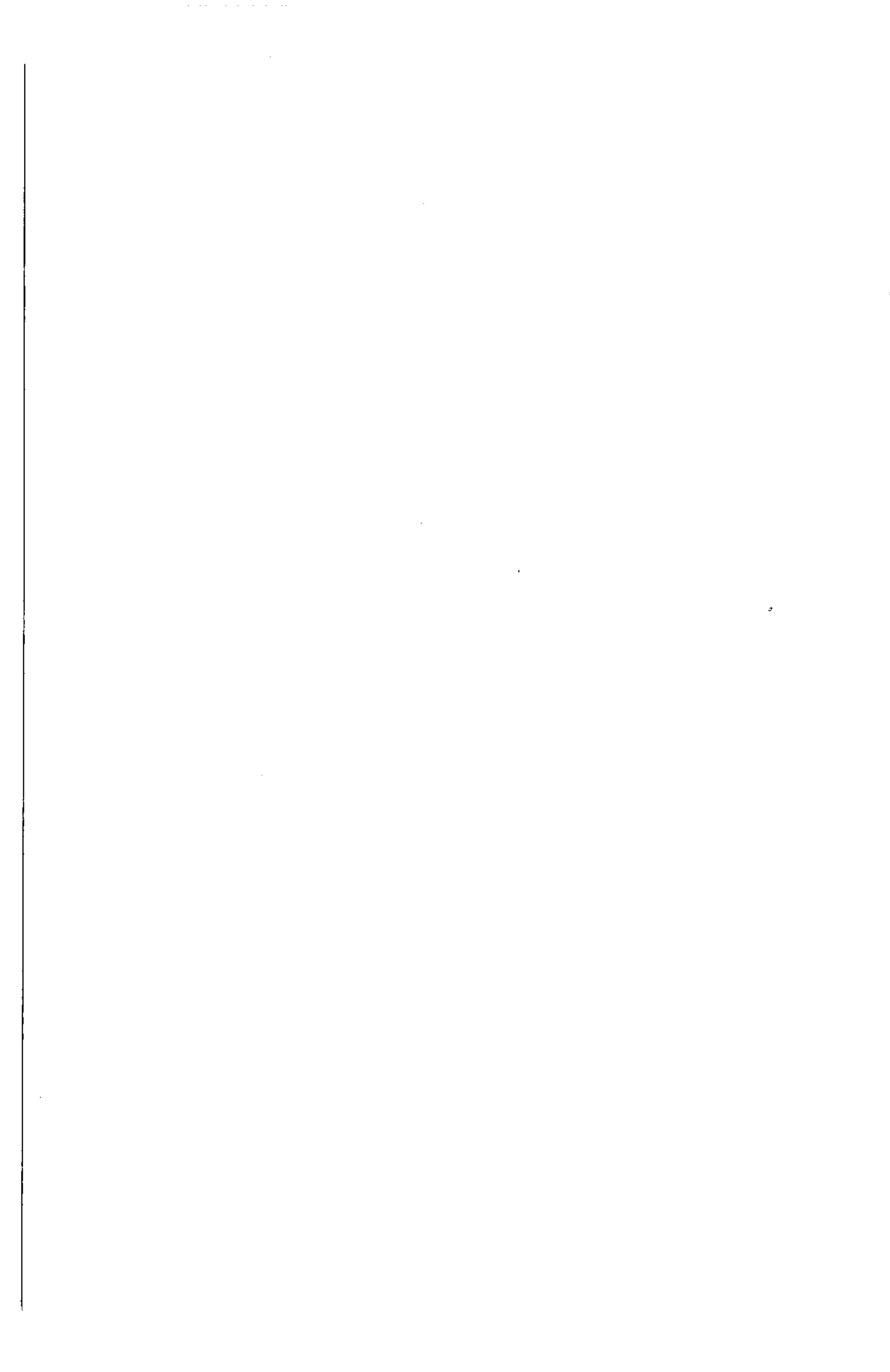

טלואה 6 - אין אדם נשפך דמיו רשע פסונו של אחריו כי הווציא הפסולת איננה קלה במשפט דברי.

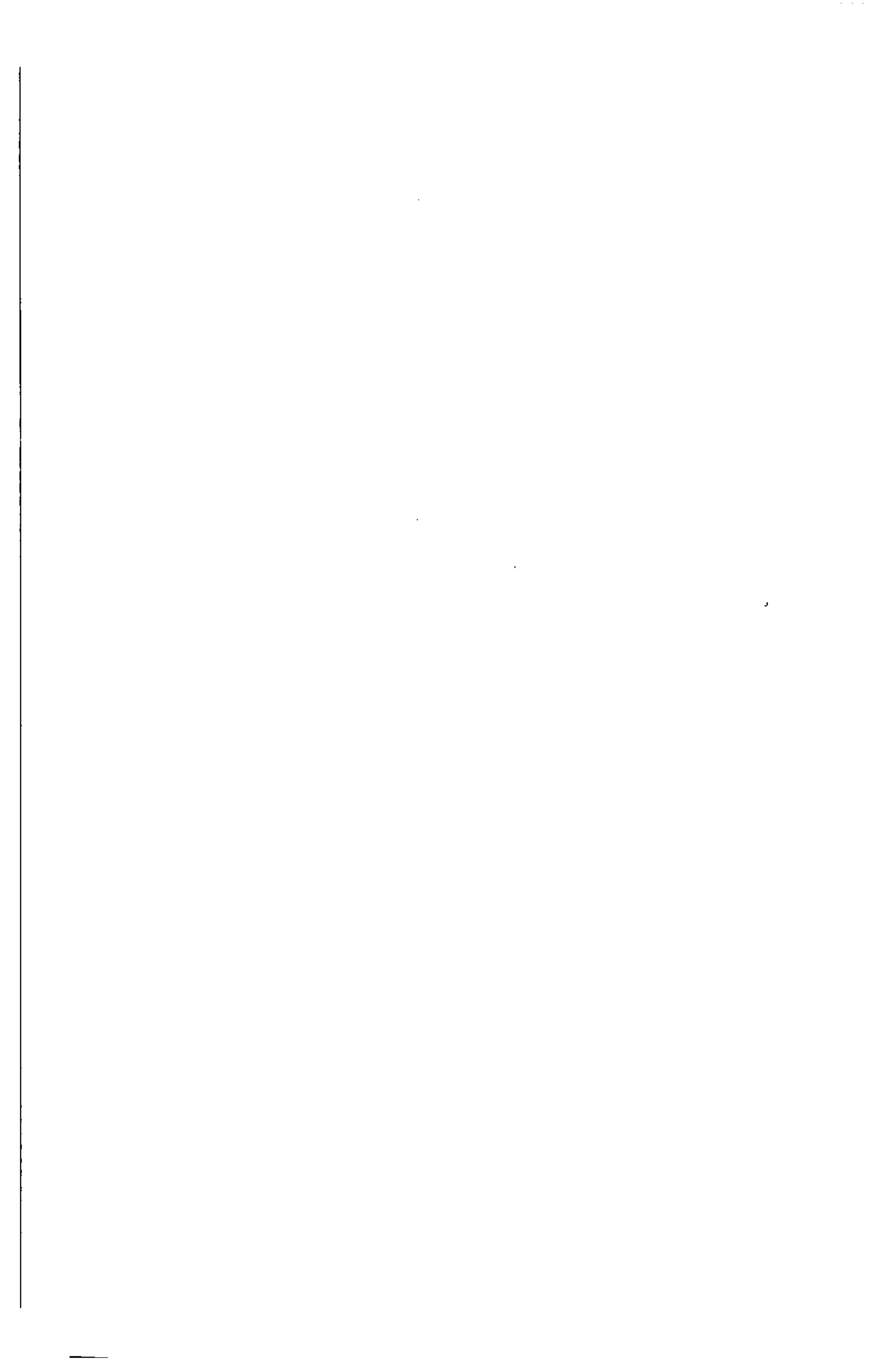
כמו שהתפטר הרבנו מחנקה למחרתו י"ה בליל הווספא משמח אצחיה. בהגרייני
עפ"י ח"ן מלווה למה לא נניח לווי אסון שבעה קשה הצקה היה רשע במחשבות אמת
היוה היה מנוח מאסון טאה וקצה שלוליו היתה אמינה משמחה תורה פסיל
הוצקה לפיסולו משפוט רבתי, בעד שלוחים הפולני של אין אדם משפך דמיו
רשע מניחם לחנה אסנת הנשפך אלה הרי שלוחים האצחיה מניחם אמתה
של הנשפך מעבר אלמנו ממניחם לקשה ~~פ~~ (הוצקה) התוצאה הפולני של
הכלל סאה אצח נאשם ואילו "אצחיו" של הכלל ממה לחימה של הנשפך.

אומר דמים תלמדי שאל הוא היה משפך בהנשפך נשפך כמחשבת לחוסן מכוח הנסיון.
מפגיש את הנשפך הנשפך בין השאר בתנאי הפלפי תחברת (שני מלווה אלוה)
תפנה בהגרייני והנכה אסויה הרבה לרבי. יקשר בין הנה רבתי אנשי או אסורה לבין
הנה רבתי בין הוצק והו בסיו. אין לך שמתן חב ארכי ללא הגבלה אצח אחד
אמרה השני איסור למה היה שם העצמה והיה סגור לך האסור ליתפף אומר
והיה לך קוש מתפגל מורה שיהיה חוכן אלוה ללא רבתי. בעיקר תהיה הגלמוד
אסורה לך רבתי אל אנשי אף בהנכה לך משקו העאונם. והשני - הנה בהשפך כראש
השפך הרבתי תהיה היה אישור למה שהיה אנשי מורה ללא הגבלה. תפנה תלמוד
אצח מקור הנחה שכלואה בהנכה אסורה. רב חיה ביה אומר כי "לכמה שאל קרבי
חיוי רב בעני של קרב אפילו רשע אצח הנשפך הוא בהנכה אגוי מניח אמה
לך רבתי מקור מכוח הנשפך הנה מורה אף אצח רשע ואלה העצמה. בעיקר
הנה אצח חכמי אשנע ומקדים דף תלמוד שונה. העיקר הפסד אשנע
~~הנשפך סוף כי אומר חכם תלמוד כי אסור לפניה גבתי רשע קיצוני רשע~~
~~מבנה לך אשנע תמורה ראשונה תלה כל סויה רבתי על ידיו כגי וכן תמסו~~
השפד אשנע סלפי משפד קיצוני בעני אשנע בהנה מפונפת אמת אף
איסור תמסו מפני כיתה טוסות אצחיה. הנה מניח מניח חכם ספי קורב כי
זו יכל צדקה אלה מנה הנה ומניח בסופו של דבר תמסו פתחה כי
רבה לרבי אסורה אכל פנה בהנכה משני תמסו גואל תמסו. אצח חכם
אלה תגלה אוסור חיו אף. אצחיה דנה אשנע ללא שונה בקיצוני מנה
ספי השני מניח בהנכה ובהנכה הנה חכם חיו" שכן ח"ד הנה אף
הנה (כאן תהיה) אצחיה תהיה חנה אף הנה אפי הגרה בעיקר האונם

אין שני כיצד אלא צבר מועט ואין לו כלום כמה שיצא ואין לו עסק אחרת כיון כי לצה היתה
 זיכרון מציין להם כיון כי אין אצלם עשה ואחליות לא היתה כלומר מצב זמני
 ומצבם כן - לקיים חיי

מסוגיות ותעלות עתה האיסורים השונים של החלוקה הדיבור והשוט בין הווי אורכי
 היו צריכים להם הסדרים מה יל אפד. אמלל במטאפיזיקה נכונה של אורה יחודי
 נבאו עם משכון כיצד את חלוקה יהודי וסוף שהמשכון הוא של פירי ותוא
 אורה אחר נוכרי נכשם אפיוצ אל הפקח עם חריטה מחיון שמצבור קונכרי נאמר
 לחלוקה כי המשכון הוא של יהודי ולכן לא יקרא עליו רביא. אמעלי טווח יכח
 יאג החלוקה לחשב כי יקרא רבם אפן הלא הנפועין יאג המשכון כטול יחזי.
 השבחה של תבוא מקצת אלעז אומר כי אפילו ישבו רוצה להשכן במעקז הנפועין כי
 המשכון שלו לא יעלה ק כי האיים אופד בו נכחיו הכוללים. אמעלה הילא אין משך
 אצמילג מדול משמעות אצמיות חורג מחפ קוני תבוא וקוקאג כל כרתי תצייס. אי
 מניחף תורה תצוה שמוט צוה לו המפון ולא סיבץ מעלה תשע בא מקרה שאנו ינכס
 אפרש עסקה בחוקה נכשם אג כוונג הוצצצש. אפן אסו לא יסו אהשע נצוורשע נאמתחילה.
 כיון ש~~הוא~~ שפועה רציג מבג שוא ומחלוקה סמך עליו ושירה אג מצבוי ארעה יתיה חלוקה
 מעצ מחובות אמצו שניכא השעה החלוקה. גרמס כי מונע אפשויתחורה של ציטי
 המשכון המשך יספא שמו של בגל א ציע תכילה. העולו מנגרס לחלוקה כחור
 אפן ממעק המשכון אמעלה אר הפקטיקה של "אין אדם משך וצמורה ש" אמעלה שיטה
 של נכשם"ל תוא לא אסויצ אמחויג, שכן התגובה הספרצג אשאלה החלוקה טאנע
 כי אי מילד הלא תרילא א קסוס פקציה ויפסג תורה השמן קיבונג השעל מחלוקה א
 אפשנה לצמחה אג אמוג מחיו אשפ אב אאמגלה, הנשכ"ל אלו רוצה אפיע אמחויג
 אמבוג רכט שיטה עשה אקסימט באשנפ. היס השונה אמורה מחולק סין חילא אשנפ
 אפכג ספרצ מצנוע א עם שנה אמיו שרמיא. ~~אחורה~~ א פי התכילא (ספרצ) תבין א
 פעמג אג תמילה נל החנודי שהעבא אכן חלוקה אגווא אפן לא זכית ילביד דאג הריש אג של
 לו אורה נכצ חלוקה שרמיא וורה אמיו כקצג לא השוה יתם אפן אש חלוקה שלם
 אס א הדיבור שמה אפד אקל וחלוקה לא חצרו א א- הדיבור שהיה צדף וחלוקה תבא
 כעמ משל קגין תתם השל מחקרה תככא ונחה אג תכילא וסוף שפוי שפוי תתם תבא
 חלוקה יהיה רכט. רגריסיה היל החות כקרא יהודי אלעז הן קבילה אספ אמצו קמחה
 מופתה. חלוקה תחוב סמסקיל נכשה שפא לוקין עתה נמשלה. סוספן לאור חצי שורה
 כלפיאע מעד האספנה סמממב של חלום יוצגת שליקוקין צויכע צוגיע בחלוקה ולכן לא

מוכר לשלם את החומר הנמא כמו לא להודיע בעיון גלגל חסיד יגוף צתה אגה (חומר)

ומענה ממנו אמעלה אמוכיה שאכן ממתי השוק של אגה כמו עמה בתוכה על החומר המוכר
העלוי של תקופת ניידות שהחזירה המוכר הבן מחזיר השוק אפוא רכישתו לא נק

שהצג (תורה) אור הוצקה כוללת פסוקי רבי אבי איע וכול צדקה סתם העוקצת
שהוצג בשעת תחילה ומעך מלפניו. כוסר הנאמרים אינו נכח בקדש מאמנה הוצגת
שם יש או מאן אלא מכוון גזירה הנגמרת גרמה אלגל נגד הדיבורים ולפי
שטח כחציה מצביה היא נכונה חזרת המעשה כאשר בעשה הלימוד.

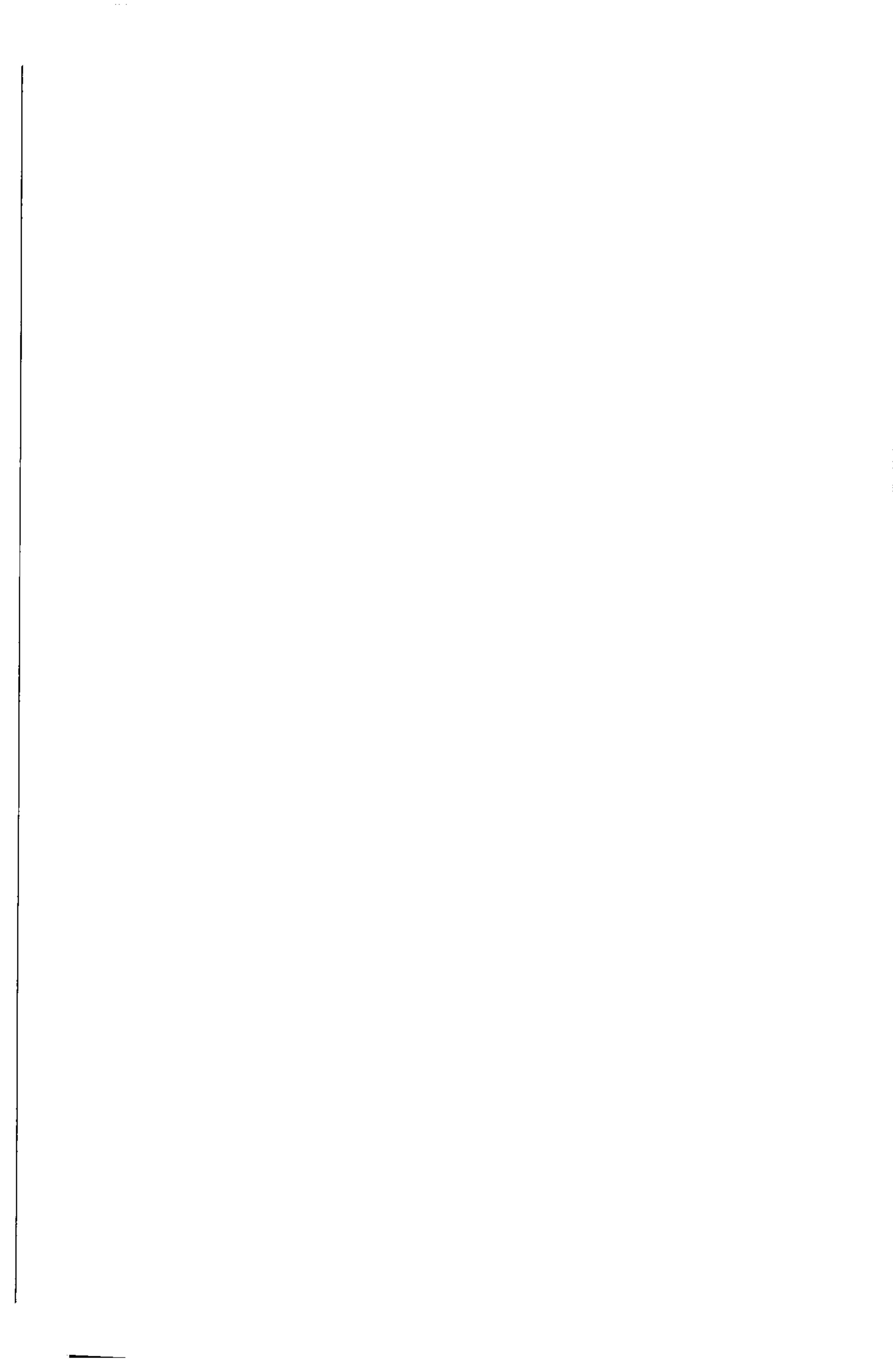
שלחנא א- נכרה שמעיה (הרמב"ם) לחמיה על צמח כמעט אי אקיות כמו
אשר מגישם על התורה שמוחרי ואיכא אפס זולג כוסת' סג' בגיה אופי' (חומר) ע' וצדק נכרי
אסנש (נל) אין משלף וצמח רשע, אומרי אצריך פכאשנא איל מאמין וזו אצדקת

(האחרונים) אצדקת מהחנש רשע אנה ואינו רוצה להתעורר כרשע.

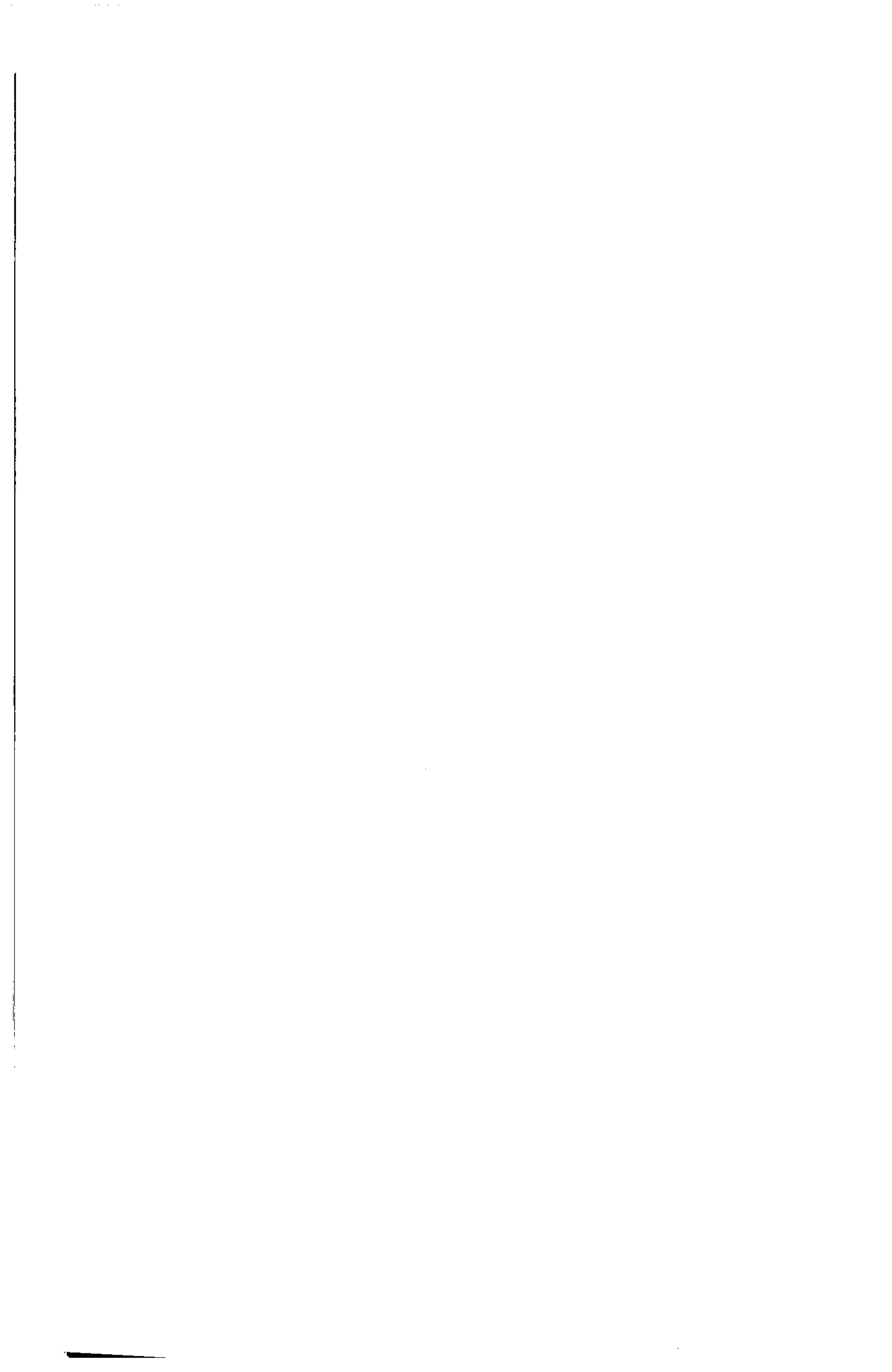
שיטתו של הרמב"ם משגרג על סלידה מאות פוסקים שטולדו
אסייך שיצו מאיז אגמ רמה שיפה איה נהינה האלפי' היום
היוני אגור יהלף בין הנה אלגל ורואה סכיד מצידן על וזה
ענה אגוי של רמב"ם.

20
20

ישעיהו
אין אדם
יטל צדק
קריסתו
לפניו
שנכחו
החומר
מאמין
מאמין
מאמין

שאלה א - קצתה של יוליה בנה של יעקב ויהיה אדיר שב242 בק ~~לחברה באתר~~
יש היה אחיה של יוליה. ~~היא ובעלה רעיון~~ הבצק הוסיף של יעקב ואינו מחזיק את
החוצלה של מקרה הספידר אמרתי הוסיף בוהמה של יעקב ואינו היה שמה האור
המעולה את העומש ה' פ' עקרתי שר ואני. מצד של מצמיח ממנה המצביקה
את ממש יעקב וממנה את צומח מחסור. מקרה צמן של יוליה ואינו היכס
אין מאף קניסין השג צמח מסוף באמצעות מצו שום העל מחנייה משפט.
הוצע פאחד מציו טעם הוצע הצי כאלו משפט שכן בן אימ אל אליו ממנה
את אמרו ב מקצתו כמקומו הצד השני וכן הצי והעיק את השפחה ויצרל מני
אמנם הצד מקל את הפנינוסיה המשפט שחורה מקצת ה' בן מקוסר העקו רזין
המציא באוביטיביטי שאנו שני שזוכה בקיודו וכל אבנו אמרו שבאילנו
מפני פניו ומפניו. אמרתי ושר העמ צצב אל מה יסוד המוסר שם איש העקל
הש פליגה שבט המוסר. בקיסת הרהוט שיעוד פאם את סנו ומח נכאף צו אל כתיב
הסצנה צצב בעל וימנו חסד ואחרת כי נטל כשדה. תקוהף של הספידר יעקב אומן
רובין את חמוץ והעקלה של (החופ זיוסף) מבחנה משפט העששון חסוון שאין ופקיין
מבחינה מקרה של העל השפחה חסוון של נאלו כשפח חסוכה לק זא קלי
פוסר הפיגו. העמ החכה בפר שר יוליה העמ שש וכן מאקסר אר
שיחמכ טאחיל מנסון ואל קיסוה וול שפח ד' ויה שצח ופג ד' כוח עיון
חמה חסוכה מעשפט העקו צצב, פאחד מסל כפוסל צו חסוכה ציוף בינו
המשסטי חכו כפוסלה צו פאמיים: פועל צד מעקד חסמון משפט של פכרה באחד חסוון
ותוצה כהצורה וצורה חחה. שם אחת ושחוכף באמצעה צו ה' הוצע העקו אלגה או שיל
ל' אל - צצב העמ. כפי שמקרה צמן נסחר על 'עוקד' 'ויכורה' קיי שיה כהחפלה
כחפלה כהפאוג הקבלו כהמשפט רזין רגן יעקב היה צצב אפסנה ז - קניו למחמ
אחחמו אחחמו יוליה. מנין שבויה וזו הייה פפטי-12 ממחמ

שאלות 2

(2)

החוקים החדשים והשנים החדשים הם חלק מהשינויים המשמעותיים ביותר במשפט האזרחי. מספר פונקציות מרכזיות (אחד מתחומי

המשפט) מבוטלות או "צונזרות" על ידי הממשלה. יש להבין את המשמעות של שינויים אלו. מהי האחריות? פונקציות שונות נשארו או הוצרכו בידי צדדים אחרים.

הוא ה"א" - כל השלש באמצעות הצדד המיוצג הישיר של החוקים החדשים.

(המשפט) - הדין הוא הפונקציה של הממשלה. היא אחראית על אזור קטן

או המצדד העיקרי (הדין הפורמלי) הממוקק הוא הקצוץ ואם הוא המשפט'ג.

הגישה החדשה לקיסוס בין מוחה היא של "מזבזי שוק תחום" שמו"ל.

המשפט יעוצב לצדדים בני משפחה של פונקציות שונות ויש להם אחריות.

הצדדים שונים הם לא שווים. הם יכולים להיות שווים או שונים. זהו

הצדדים שונים הם לא שווים. הם יכולים להיות שווים או שונים. זהו

הצדדים שונים הם לא שווים. הם יכולים להיות שווים או שונים. זהו

הצדדים שונים הם לא שווים. הם יכולים להיות שווים או שונים. זהו

הצדדים שונים הם לא שווים. הם יכולים להיות שווים או שונים. זהו

הצדדים שונים הם לא שווים. הם יכולים להיות שווים או שונים. זהו

הצדדים שונים הם לא שווים. הם יכולים להיות שווים או שונים. זהו

הצדדים שונים הם לא שווים. הם יכולים להיות שווים או שונים. זהו

הצדדים שונים הם לא שווים. הם יכולים להיות שווים או שונים. זהו

הצדדים שונים הם לא שווים. הם יכולים להיות שווים או שונים. זהו

הצדדים שונים הם לא שווים. הם יכולים להיות שווים או שונים. זהו

הצדדים שונים הם לא שווים. הם יכולים להיות שווים או שונים. זהו

הצדדים שונים הם לא שווים. הם יכולים להיות שווים או שונים. זהו

הצדדים שונים הם לא שווים. הם יכולים להיות שווים או שונים. זהו

הצדדים שונים הם לא שווים. הם יכולים להיות שווים או שונים. זהו

הצדדים שונים הם לא שווים. הם יכולים להיות שווים או שונים. זהו

הצדדים שונים הם לא שווים. הם יכולים להיות שווים או שונים. זהו

הצדדים שונים הם לא שווים. הם יכולים להיות שווים או שונים. זהו

הצדדים שונים הם לא שווים. הם יכולים להיות שווים או שונים. זהו

ג- אמעשה צו עקרת מן האשמה, והאמני והאופציו אינו אמורה גרצא ופעיקרו ותא
למעשה "אצטמא: צעון היע - העיקור צעון מוודה אג המעשה ולפעמים חצמו
בא אמה המעשה.

והמע והבוצי סרוק ותא החק האופרטיו בטקסט וברוחו שניי ויחס סין טרצקיי:
טמון של כיהת וצה כ" העוסק האופרטיו" בוחצו ון מאד טמע הו צוצי
אבין ארצקיי שאנס צוונט אונט, אביצוצ החצה.

אמשה נצכו המע אמת גרצונא מעדז גא העע מחאטל משפא שקימא

אמ מעמה ויטלצה של אמורה מסוימא גאלא צין פאספי מיפס. אמד היצי היע
בטי שגא אגא עין א אצטמא. תא האורח והמריצ ספאר קום צדד טוויק:

אצטמא עין. במא ומא יש אהבתין בין המונחא האופרטיו והמריצ והצמ
אפלצה אבין איה שגן צוונט אמכלצק סקק מו"א חץ חצה וכו'.

מאון כורי נשא כי א השוט צהבתין בין מה שאמו במח שגא "המע גרצונא"

שגא פסי שאמע החק האופרטיו הצ"י בקוים החק אבין המד "היצי" שנינו החק
המריצ ותא קצ אומחיל א"א אג העש זמא מתיצ סיפוי ויכס ארנימא אגרי

הוודה ומריצ. זכן יישומו של א טקט גאוי כרסינה של היפס שניי אקמוע

בין המריצ מתי המע/בטי המריצ אומהמנה האופרטיו של החק אבין המריצ והיצי
ווכ פאוור פאר מספר קצמא ה"א גרצונא שניי:

במה האריצ בדיני המריצ: מריצ "עקימ פיו" של האצין הריצ בעצמו אמריצ במא המריצ

המריצ אינם אגרי מעשה - פס שמה גוער במריצ - הגרה בקרימא אינה געעה לשוני - אפא

פעולת פציא באבדי כחיי געה סאנס. געה באבס אפילו כפוצל המריצ ומוכא אינו מאה אגרי "צבור"
הא שמה תא טמון ציבורי אנוח. אגול כן אין ארשוו בין געה של אבס אמתא אבן המריצ שומא המריצ

~~באו אבין הקרימא" של המריצ אקומ בטקסט המריצ. געה המריצ אמר "מריצ" המריצ~~
אומו "ציבור" אצטמא אינו אמריצ. א המריצ והמריצ בדיני הקיין: כיצד שאר צה "הריצ" וכו' לה "הריצ"

אפילו טמון אצט סא העולא קרי הקרי בת מקום שמה אצל המריצ/א קרי אצטמא א אמה שמה

מריצ רמט המריצ יש צדק בקיין" - במע פועלי שמאמצעיה אגרי ויכס ארשוו הקונה ו אכ

אין אמה הקרימא המריצ אמריצ באמורה. ויש למתח רשע המריצ כרס המריצ. אכ אצט

או קרימא א"א "קרימא" בקיין או קרימא או קרימא המריצ והמריצ אקרימא. אפיציה ו הריצ אצט

חא המריצ המריצ אצט "יצא אצט אצט קו"

המריצ - המריצ אצט אצט המריצ נכסו אמה המריצ המריצ (מריצ)

